

Aquest és un món en què tothom fa trampa. Hem de sobreviure. Com sigui. Quan ens despertem ja sabem quina baralla senyalada s'ha de treure per jugar i no perdre. Travetes, puntades de peu i somriures dibuixats amb maquillatge són portes d'entrada per a rebre afalacs de disseny i bardisses sense punxes. Un poble no està al marge de les disfresses, però se sap qui hi ha darrera la màscara. Ramon Vall porta disset anys com a alcalde de Prats de Lluçanès. Massa temps si fos mentida. **No li aconsello a ningú ser alcalde, a no ser que ho senti de ben a dins. És una qüestió de servei, però també de sentiment. Hi ha coses, sempre, que són motiu de crítica, i és lògic que així sigui. En fi, això no és un camí de roses. El país el serveix tothom amb voluntat de servei. Des del lloc més insignificant fins al que està més amunt.**

Alcalde, president del Consell Comarcal, propietari d'un taller d'automòbils, casat i pare d'un fill. Diu que també dorm i menja. **Sempre he estat molt dinàmic. Ara, veig massa passivitat davant les coses. Els joves, sobretot, han de ser crítics i actius en tot moment.**

De vegades, sota l'esguard d'un col·lectiu que espera respostes a la mida, utilitzar el franc albir com a expressió és un risc sense xarxa, ple de valentia. **La gent del nostre país (i més en un poble com aquest, d'interior) té el sentiment de catalanitat molt arrelat. L'autonomia que tenim encara hauria d'augmentar molt més, però el concepte d'independència s'ha de matisar. Estem dintre d'Europa i hem de treballar amb la resta de països del marc europeu.**

No hi ha dubte, que l'encís d'un lloc, a vegades, és visible a distància i s'esvaeix quan s'és a prop d'ell. Prats de Lluçanès trenca aquesta idea. La carretera que surt de Vic fins a portar-nos al poble no garanteix que el cap de la troca sigui millor que el camí. En arribar, veure separada damunt els arbres l'ombra de la llum, et fa oblidar el neguit i t'eixugues els ulls per tal que no s'escapi res. **Estem lluitant perquè reparin les carreteres. És la gran deficiència que tenim aquí. Per la resta, estem molt orgullosos del nostre municipi. És un lloc per a viure tranquil·lament. L'atur és molt baix. La sort, en aquest sentit, és tenir empreses que funcionin. A Prats n'hi ha dues de grans (tèxtils) i moltes de petites. De ramaderia i agricultura n'hi ha molta. Les cases de pagès s'hi guanyen la vida.**

El més significatiu és que durant els últims vint anys no hem tingut cap tipus de crisi econòmica. Com tampoc pateixen sacsejades climàtiques. Prats és un terme gran. Tant, que el fred i la calor s'escampen de cap a peus sense aconseguir palpejar la gent. **Estem a set-cents quaranta metres d'alçada. No hi ha temperatures extremes aquí. Això fa que tothom tingui ganes de ser-hi, amb nosaltres. El diumenge és un dia laborable més i hi vénen molts visitants. Hi ha mercat municipal, tot és obert (fins i tot les entitats bancàries) i es fan tractes de bestiar amb els pagesos. El dilluns, en canvi, es tanca tot; és el nostre dia de lleure.**

Avui és dilluns i parlem de feina. Com deia Elbert Hubbard, el que té una ocupació té una oportunitat. I el Sr. Vall l'aprofita. **Després de disset anys a l'alcaldia, puc dir que s'han assolit moltes fites, molts objectius. Hem fet una millora general del poble. Hem canviat l'aspecte de molts carrers, hem urbanitzat les entrades de Prats i s'han ampliat els espais públics. Hem fet un pavelló esportiu, hem canviat el mobiliari urbà i hem fet una zona industrial. Hem restaurat l'església romànica, hem millorat les instal·lacions de captació d'aigües i hem inaugurat un museu. L'ensenyament el tenim cobert de zero a divuit anys i són moltes les activitats culturals que es desenvolupen periòdicament (balls típics, curses de cavalls, aplecs de sardanes, ...). A més a més, editem, cada dos anys, un llibre de la comarca. Per altra banda, recuperar les tradicions, mantenir-les i aprofundir-les és tasca de l'Ajuntament. Tanmateix, vull afegir que l'Administració d'aquest país nostre va molt endarrerida; calcada de la del segle XIX, no hem avançat gaire. També hi ha una qüestió que és bàsica: el municipi hauria de ser l'escola de la democràcia, i això encara no s'ha aconseguit. Ens falta molt.**

Ramon Vall, arribat aquest punt, es gira d'esquena i agafa un llibre de Vila i Espona. **La història m'agrada sentir-la per qui l'ha viscuda.** Em regala cinc-cents trenta-cinc pàgines d'històries personals d'un fill del poble, on predomina el groc, el color de l'enyorança. L'obro i llegeixo: "A Prats de Lluçanès varen veure els meus ulls la llum primera, i d'aquest poble que em deixava ullprès n'he fet el meu amor i una bandera".

Ramon Vall Ciurò - Prats de Lluçanès - 2.970 hab. (Osona)